

POSTANOWIENIE

14 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 14 lipca 2026 r. w Warszawie

na skutek skargi kasacyjnej R.C. i B.C.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 22 grudnia 2020 r., I ACa 801/20,

w sprawie z powództwa K.A.

przeciwko R.C. i B.C.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

**1. uzupełnia wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2025 r.,
wydany w sprawie o sygnaturze akt II CSKP 1724/22, w ten
sposób, że dodaje punkt 3 o treści: „zasądza od Skarbu Państwa
– Sądu Okręgowego we Wrocławiu na rzecz adwokat J.H. 8100
(osiem tysięcy sto) złotych powiększoną o należny podatek od
towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej skarżącym z urzędu”;**

2. oddala wniosek powoda o uzupełnienie wyroku.

UZASADNIENIE

Pismem z 11 września 2025 r. pełnomocnik pozwanych z urzędu R.C. i B.C. wniósł o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2025 r. w sprawie o sygn. akt II CSKP 1724/22 przez wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przez pełnomocnika z urzędu.

Pismem z 25 września 2025 r. pełnomocnik powoda K.A. wniósł o uzupełnienie pkt II wskazanego wyżej wyroku przez wydanie rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia odsetek od zasądzonych kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika pozwanych należało uznać za zasadny, natomiast wniosek pełnomocnika powodów, jako niezasadny, podlegał oddaleniu.

Pełnomocnik pozwanych z urzędu w terminie wniósł wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przez pełnomocnika z urzędu.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym wywołanym wniesieniem skargi kasacyjnej przez pozwanych wynosiła 378 000 zł. Zgodnie z § 8 ust. 7 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2026 r. poz. 87) wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej wynosi 10 800 zł.

W niniejszej sprawie pozwani przed Sądem Najwyższym byli reprezentowani przez nowego pełnomocnika, innego niż przed Sądem drugiej instancji.

W konsekwencji koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwany wyniosły 8100 zł i należało orzec na podstawie § 8 ust. 7 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2026 r. poz. 87).

Wniosek pełnomocnika powoda uznać należało za niezasadny, albowiem o zasadności roszczenia odsetkowego kosztów procesu decyduje data wytoczenia powództwa.

Ustawą z 4 lipca 2019 r. do Kodeksu postępowania cywilnego dodany został art. 98 § 1¹ k.p.c., stosownie do którego od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia

uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty. Z mającego charakter intertemporalny art. 9 ust. 6 ustawy z 4 lipca 2019 r. wynika, że art. 98 § 1¹ k.p.c. stosuje się w postępowaniach wszczętych po dniu wejścia w życie tej ustawy, co miało miejsce 6 listopada 2019 r.

W niniejszej sprawie powództwo zostało wytoczone 6 października 2017 r. (k. 41v). W tej dacie przepisy o roszczeniu odsetkowym od kosztów procesu nie obowiązywały.

Należało zatem uzupełnić wyrok na podstawie art. 351 § 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i orzec jak w sentencji niniejszego orzeczenia.

(P.H.)

[SOP]